

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β:

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ...

‘Ο Κωνσταντίνος έρχεται...

Τὸ γνώριμον θριαμβευτικὸν μήνυμα τὴν φορὰν αὐτὴν πνίγεται ἀπὸ τοὺς ὄλολυγμοὺς καὶ τοὺς θρήνους τοῦ Λαοῦ κηδεύοντος τὸν Μεγάλον καὶ Μαρτυριὸν Βασιλέα του.

‘Ο Κωνσταντίνος έρχεται...

Αἱ σημαῖαι σαλεύουν πένθιμα καὶ ἀπὸ τὰ στόμια τῶν τηλεβόλων βαρεῖς στεναγμοὶ δονοῦν θλιβερὰ εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἀναμίγνυνται μὲ τῶν κωδώνων τοὺς πενθίμους πῆχους.

‘Η Ἑλληνικὴ Πατρὶς βαρυπενθοῦσα καὶ βαρυαλγοῦσα ἀποτίει σήμερον τὸν ψυχαγότατον φόρον τιμῆς πρὸς τὸν Κωνσταντίνον, τὸν μεγαλεπίβολον Ἐθνικὸν Ἅγετην, τὸν τρισέδοξον Στρατηλάτην τὸν διπλασιάσαντα διὰ τῆς σπάθης του τὴν Ἐλλάδα, τὸ Ἐθνικὸν “Ινδαλμα.

Καὶ ἡ ψυχὴ τῆς Χαλκιδικῆς ἡ ὥποια τόσον ἐλάτρευσε Αὐτὸν γονυκλινὴς πρὸ τοῦ σεπτεμβρίου τοῦ χύνει δάκρυα θερμὰ ἐπὶ τῇ Ταφῇ Του.

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΒΔΕΙΣ ΤΗΣ ΔΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Β'

Άλλα ποὺ πρέπει νὰ τείνῃ δ' ἀγώνιον οὗτος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας διὰ νὰ είνει λυσιτελής καὶ νὰ ἀποφέρῃ τοὺς προσδοκούμενους καρπούς; Ο ἀγώνιος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας πρέπει νὰ ἐντοπισθῇ πρῶτον διὰ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν της. Πρέπει αὐτὴ πρώτη νὰ θέσῃ τὰς βάσεις τῶν ἰδίων ἐπιδιώξεων, νὰ γειτήσῃ μὲ περιεχόμενον τὸν ἀνδρινὸν πορεόν της καὶ τότε μὲ θάρρος θὰ μπορέσῃ νὰ ἔργασθῃ διὰ τὴν νίκην.

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον μας ἐπεξηγήθησαν ἀρνήσεις τοῦ ἀναρχισμοῦ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν θέσεις ἑδραίας καὶ σταθερᾶς διὰ τὴν νεολαίαν. Η θρησκεία, η πατρὶς, ο θεσμὸς τῆς οἰκογενείας καὶ οἱ ἡμίκοι κοινωνικοὶ νόμοι, πρέπει νὰ γίνουν σημαία τῶν ἐπιδιώξεων τῆς νεολαίας καὶ τῆς ἀγωγῆς της. Μετέπειτα ἔρχεται δεύτερος κύριος δῆλος. Τῶν νόμων καὶ τῶν θεσμῶν τῆς Πολιτείας τῶν ὅποιων η τήρησις ἀποτελεῖ ζητηματοκαλῆς καὶ ἐνδελεχοῦς ἀγωγῆς τοῦ νέου ἐπὶ

Εἰς τὴν Κορήτην προχθές ἔλαβε χώραν τὸ ἰδεολογικὸν βάπτισμα τῆς νέας Ἑλλάδος. Δὲν ἥρθεσαν αἱ λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις, αἱ ἐφευφημαίαι, αἱ ιαχαὶ τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θρακίης. Ἡλθεν ἡ Κορήτη, ἡ ἐπική, ἡ μπαρουτοκαμένη, ἡ ἀκατάβλητος, μὲ τὴν ψυχήν της, τὸ τραγούδι της, τὰς ἀστοραπάς της καὶ ἐφώτησε πάλιν τὸν ἐλληνικὸν δρόζοντα. Ἀθάνατη Κορήτη! Εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην ξένορεις πάντοτε νὰ νικᾶς. Τὰ κατορθώματά σου καὶ τὰ πένθη σου εἶνε ἀτελεύτητα μέσα εἰς τὴν ἐλληνικὴν ίστορίαν. Εἶσαι δύψηλος τόνος τῆς ἐλληνικῆς παλληκαριάς καὶ υπερηφανείας!

Ἐτσι ὅταν μίαν θυελλώδη νύκτα ἔφευγε διὰ τὴν Κορήτην ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως κατάκοπος ἀπὸ τὸν μόχθον τῆς ἡμέρας, θλιψμένος καὶ ἀνήσυχος διὰ τὰς πλημμύρας, καὶ ἀφοῦ ἐκινητοποίησε τὸ ὑπονομικὸν συμβούλιον, καὶ τὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἄμεσον ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῶν πλημμυροπαθῶν, ἡξευρε, βε-

βαίως, ἐτι ἡμιποροῦσε νὰ βασίζεται εἰς τὴν ὁδοφροσύνην, τὸν πατριωτισμὸν, τὴν πατροπαράδοτον ξενίαν τῶν Κορητῶν. Ἐπήγαινε νὰ ἰδῃ τὰς ἀνάγκας μεγαλονήσου, νὰ ἐπιστινωνήσῃ μᾶ ἵ της, νὰ τὴν φωτίσῃ, νὰ κηρούξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐθνικῆς συνεργασίας. Δὲν ἀνέμενεν, δύως, οὔτε ἐνθουσιασμοὺς, οὔτε πίστιν, οὔτε κατανόησιν πρὸς τὴν περιφερειακήν πορείαν, νὰ τοιάν της 4ης Αὐγούστου. Καὶ ἐπανῆλθε φωτισμένος, ἀναβαπτισμένος, ἐνθουσιῶν. Ή Κορήτη!

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

τη εὐρέθη ἰδεολογικῶς ἔτοιμη εἰς τὰ μετεορία της!

Ἡ λαϊκὴ ἐναρμόνισις πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ εἶνε ἀπὸ τὰ καταπληκτικῶτερα φαινόμενα τῆς ἐλληνικῆς ψυχολογίας. ‘Οπου ἔλαβον χώραν βαθεῖαι καὶ οικικαὶ μεταβολαὶ, πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ, ώς ἡ μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐχρειάσθησαν ἀγῶνες μαρού, δραγάνωσις ἐκτεταμένη, ὑλικαὶ θυσίαι μεγάλαι διὰ νὰ κατατηθοῦν αἱ μᾶς, ἀφοῦ παντοῦ αἱ ἡγέτιδες τάξεις, οἱ διανοούμενοι, οἱ ἐπιστήμονες, τὰ σωματεῖα καὶ οἱ σύλλογοι ἐτίθεντο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ νέου ἀγῶνος. Ἐδῶ, πρὸς καλὰ καλὰ ἀποφασισθῆναι νὰ κινηθοῦν ἐκεῖνοι, οἱ δοποὶ ὄφειλον μὲ τὰ διανοητικά των ἐφόδια καὶ ἐκ τῆς κοινωνικῆς των δέσεως νὰ εὐρέθονται εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ κυβερνήτου ἀπόστολοι τῶν νέων ἰδεῶν, πρὸς ἡ ὕδωμεν ἀκόμη μίαν οἰαδήποτε σύλλογην των ἐμφάνισιν μέσα εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ κοινωνικὸν στίθιον τῆς 4ης Αὐγούστου, δ λαὸς κατὰ μᾶς πυκνὰς ενδέθη γύρω ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν σηματοφόρος τῆς ἐλληνικῆς ἀναγεννήσεως!

Δὲν ἀρκεῖ λοιπὸν νὰ προσκολλῶμεν τοὺς νέους εἰς τὰ μάρμαρα τοῦ Παρθενῶνος ἀλλὰ νὰ τοὺς δίδωμεν πρὸ πάντος νὰ τοὺς δίδωμεν τὰ μέσα, νὰ δημιουργοῦν νέους Παρθενῶνας πολιτισμοῦ.

‘Ιδιαιτέρως ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς ἀλματώδους προύδου τῶν λαῶν πρὸς τὸν πολιτισμὸν καθίστανται περισσότερον ἀναγκαῖα τὰ ἀνωτέρω, καθίσταται ἀκόμη πλέον ἀπαραίτητος ἡ μεταβολὴ τῶν νέων μας εἰς πνευματικά ἐργαστήρια ἐνὸς νέου πολιτισμοῦ τὰ δοποὶα θα ἐγκλείσουν τὸν παλαιὸν πνευματικὸν κόσμον τῆς Ελλάδος ἀλλὰ καὶ θὰ δημιουργοῦν τὸν NEON πνευματικὸν αὐτῆς κόσμον.

Τὸ σημερινὸν Ἑλληνικὸν Κράτος στηριζόμενον ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τούτων, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν νέαν τοῦ προσπάθειαν διὰ τὴν διοργάνωσιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τῆς νεολαίας.

Αἱ ἀνωτέρω βάσεις ἀσ ἀποτελέσουν τὰ νοητὰ σημεῖα ἀπὸ τὰ δοποὶα θὰ ἐκκινήσῃ πρὸς δῆλας τὰς ἐκφάνσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ Δημοσίου βίου τοῦ Ἑλλήνος νέου ἡ προσπάθεια τῆς διαπαιδαγωγήσεως του καὶ ἡ δημιουργία οὕτω νέων πολιτῶν μὲ πλῆρες τὸ περιεχόμενον τοῦ ἡμικοῦ καὶ πνευματικοῦ μας ἡγέτας νὰ λείψῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ θάρρος τῶν ἰδεῶν, τὸ θάρρος τῆς παρουσίας εἰς ὧδας ἀποφασιστικάς εἰς τὴν κατάλληλον θέ-

N. E. ΛΟΥΚΑΚΗΣ

(Συν ἐκ μετεορία τῆς 4ης οσείδη)

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

15

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1936

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 131 (175)

ΕΝΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

ΒΙΓΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΕΦΕΝ ΛΕΜΟΝΙΕ

Τὸ γράμμα τοῦ ἔκαιε τὰ δύκτια καὶ τὸ κυττοῦσε τρομαγένεος καὶ λυπημένος. Ήταν ἡ πότη φρούριοντος ἀπὸ τὸν γάμο του, ποὺ δὲ Ζακ Γκραντιέ ἔβλεπε διτὶ μισθώσας ἀνακατευόνταν στὴν εὐτυχία του καὶ ζητοῖσε νὰ μαντεύσῃ τὴν αἰτίαν αὐτῆς τῆς καὶ κομψίας. Χαμογέλασε πιγὰ καὶ σκέφτηκε.

—Θάναι πάποιος ποὺ βρίσκει πὼς εἴμαστε πολὺ εὐτυχισμένοι.

Ἐτσαλάκωσε νευρικὰ τὸ ἀιώνιον μογράμμα καὶ ἔκανε νὰ τὸ φέρῃ μέσα στὸ καλάθι, διτὸν γὰρ μιὰ συγκῆ, ἀπὸ περιέργεια, τὸ ξεδίπλωμα καὶ τὸ ἔνανδιασθισμένο. Οἱ ἀποστολεὺς του εἶχε χρησιμοποιήσει λέξεις κομμένες ἀπὸ ἐφερεύδα γὰρ νὰ σχηματίσῃ τὸ ὑπουργό γράμμα που μὴ δίνοντας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο καμμιὰ ἔνδειξη ποὺ μποροῦσε νὰ τὸν προδόσῃ εἰς περίπτωσιν ἐφεύνῃ. Τὶ ἄτιμη σκέψη!

Ο Ζάκ Γκραντιέ ἔμεινε γὰρ λίγες στιγμές σκεπτικός. Το χιμόγη λο ἔσθισε ἀπὸ τὰ κείλη του καὶ τὸ πρόσωπό του πήρε μιὰ σκυρωπή λεψασθι. Διάβισε τὸ γράμμα καὶ γιὰ τρίτη φρούριο.

«Κύριε Ζάκ Γκραντιέ, θὰ σᾶς ἐν διέφερε νὰ μάθετε γὰρ ποιὸν λόγο κάνει τὸν περιπάτο της στὴν δόδο Μάντη καὶ κυρία σας. Κι' ἐπίσης νὰ μάθετε γιατὶ συναντᾶ στὸν πύργο του Σαίν—Ζορέλ, τὸν κύριο Γκαστιών Ντεπέρ.»

—Μά τι ἥλιθιος είναι! Ξεφόνη σε ζάκ. Ο Γκαστιών είναι ἔνας παιδικός της φίλος καὶ ἐπὶ πλέον ἔξαδελφός μας. Αν δὲν τὴν παντεύητε είναι ἐπειδὴ τὴν ἀγαποῦ σε σὰν ἀδελφή του. Όσο γὰρ τὸν πύργο του Σαίν—Ζορέλ, δὲ ποτοῖς ἀποτελεῖ μέρος τῆς προικός τῆς Μαρίας—Λουίζας, τῆς γυναίκας μου, δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὑποτοῦ ἀν τὸν ἐπισκέπτεται. Μά, ἀν συνέβαινε πράγματι αὐτό, θὰ μοῦ τολεγε.

Κάθισε. «Εβάλε μηχανικὰ τὸ δόλιο γράμμα στὴν τσέπη του καὶ ἄναψε ἔνα παγάρι. «Υστέρα ἀρχίσε νὰ σκέπτεται τὶς συγκινητικὲς συνθήσεις διπλὰ τὶς διοίσεις γένινήθηκε ἡ ἀγάπη των.

Οιαν συνήντησε τὴν Μαρία—Λουίζα, στὴν Συρία ὅπου ἔκεινη εἶχε πάει μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς της καὶ τὸν ἔξαδελφό της Γκαστών, δὲ ζήτησε ἀπὸ τὴν Περσία καὶ τὴν Μεσοποταμία, δῶν εἶχε μείνει τοία δύοκληρα κορώνια γιὰ ἀρχιπολιγικὲς ἔρευνες.

Άλλὰ οἱ στερήσεις, οἱ κόποι τὸ ἀπαίσιο κλίμα, ἀλλόνταν πολὺ τὴν ὑγεία του. Αρρώστησε βαρεά καὶ ἀναγκάστηκε νὰ καταφύγῃ σ' ἔνα νοσοκομεῖο τῆς Βυζαντίου. Ή κατάστασίς του ἔγινε κορίσμος καὶ εἰ δοπογήθησαν οἱ συνεργάτες του ποὺ φριστάνταν στὸ Νταμάι.

Ο Ζάκ μὲ τὴν Μαρία—Λουίζα εἶχαν γνωρισθῆ ἐξ ἔνα ξενοδοχεῖο ὅπου πέρασαν μαζὶ μερικὲς ὁρες. Κι' αὐτές εἰς λίγες ὡρες ἔδημοιοργησαν μιὰ ἀμοιβαία συμπάθεια στὶς δύο αὐτές ἐκλεκτὲς ψυχὲς καὶ διτὸν ἡ Μαρία—Λουίζα ἔμαθε διτὸν δέκαντα στὸν Γκαστών, ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Γκαστών, ἀπλωσε τὸ χρόνιο στὴν τσέπη του καὶ τράβηξε τὸ γράμμα.

—Ο Ζάκ! Ω! Θεέ μου! Ο Ζάκ νεκρός!

Ο κόσμος παραμέρισε. Η Μαρία—Λουίζα σίγητηκε μὲ λυγμοὺς ἐπάνω στὸν ἄνδρα της, ποὺ ψυχοῦσαν ἔπειτας τῷ φαίνοντας:

—Ο Ζάκ! Ω! Θεέ μου! Ο Ζάκ νεκρός!

Ο Ζάκ μὲ τὴν Μαρία—Λουίζα εἶχαν γνωρισθῆ εἰς ἔνα ξενοδοχεῖο ὅπου πέρασαν μαζὶ μερικὲς ὁρες. Κι' αὐτές εἰς λίγες ὡρες ἔδημοιοργησαν μιὰ ἀμοιβαία συμπάθεια στὶς δύο αὐτές ἐκλεκτὲς ψυχὲς καὶ διτὸν ἡ Μαρία—Λουίζα ἔμαθε διτὸν δέκαντα στὸν Γκαστών, ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Γκαστών, ἀπλωσε τὸ χρόνιο στὴν τσέπη του καὶ τράβηξε τὸ γράμμα.

Δὲν πρόβαθε δῆμος νὰ τὸ δόσῃ στὴν γυναίκα του. Τὸ ἀρρενοφόρο αἷμα ποὺ ἔθεσε ἀπὸ τὸ στόμα του τὸν ἔκανε νὰ ὑποκύψῃ στὸν θάνατο.

—Ο γιατρὸς τῆς εἶπε, πὼς μόνον μιὰ μετάγγισις ἀμάτος θὰ μποροῦνται, νὰ σώσῃ τὸν ἀρρωστό.

—Η νέα ὠδοιάσεις καὶ φωτίσεις.

—Καὶ βρέθη τὸ πρόσωπο ποὺ θὰ δεχθῇ νὰ δώσῃ τὸ αἷμα του;

—Οὐχί ἀκόμα. Κι' ὅμως είναι μεγάλη ἀνάγκη νὰ γίνη ἡ μετάγ-

γίσης ἀμέσωσης.

Η Μαρία—Λουίζα χαμογέλασε ἐλαφρά καὶ είπε.

—Αν νομίζετε πὼς μπορῶ νὰ

Η ΕΠΙΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΖΟΒΑΛΗ

ΗΥΞΗΘΗ ΕΙΣ 150 ΧΙΛ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΟΣΙΝ
ΚΑΙ 300 ΧΙΛ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΙΝ ΑΥΤΟΥ

Ἐν Αθήναις τῇ 23(10)36

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ο ἐπὶ τῆς Δημοσίας 'Υπουργός

Λαβόντες ὑπὲρ τὴν ἔκπλη-

κτούσην τὸν Νομὸν Χαλκι-

δικῆς ἀπέβη ἀληθῆς μά-

στιξ καὶ φόβητρον τῶν κα-

τοῖκων αὐτοῦ καὶ ἐπιβάλ-

λεται ὡς ἐκ τούτου ἡ πα-

τὶ τρόπῳ ταχυτέρα ἐξόν-

τωσις.

μαινόμενος ἀπὸ εἰκοσιπεν-

ταετίας τὸν Νομὸν Χαλκι-

δικῆς ἀπέβη ἀληθῆς μά-

στιξ καὶ φόβητρον τῶν κα-

τοῖκων αὐτοῦ καὶ ἐπιβάλ-

λεται ὡς ἐκ τούτου ἡ πα-

τὶ τρόπῳ ταχυτέρα ἐξόν-

τωσις.

Ομοφώνως 'Αποφαίνεται

Τροποιοῦσα τὴν ὑπὲρ τὸν

8 τῆς 24(8)36 προηγουμέ-

νην ἀπόφασιν «πρακτι-

κὸν» αὐτῆς δι τὴς ἐπεκη-

ρύθη εἰς ληστὴν καπ.

δὲν λόγω ληστοφυγόποιονος

Ιωάννης Καρατζοβάλης

τὴν ἐγκριθεῖσαν διὰ τὴν

ὑπὲρ τὸν άμοιβῆς δι τὸν

τελευταίον τελευταίον

μηνοθέσης ὡς ἀνώναποφά-

σεως τοῦ ὑφουργείου Δη-

μοσίας 'Ασφαλείας μόνον

ἀπὸ τὰ ποσὰ τῶν ἐν

αὐτῇ ὀριζουμένων ἀμοιβῶν

αὐξάνει εἰς δραχ.

τρια-

κοσίας χιλιάδας (300.000)

τὴν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν

χιλιάδων (100.000) ὀρισθεῖ-

σαν ἀμοιβὴν διὰ τὴν σύλ-

ληπψιν ἢ τὸν φόνον τοῦ εἰ-

ρημένου ληστοφυγοποίονος

Ιωάννου Καρατζοβάλη καὶ

β) αὐξάνει εἰς δραχμὰς (150.000)

ἐκατόν πεντήκοντα χιλιάδας τὴν

δραχμῶν (50.000) πεντή-

κοντα χιλιάδων δρισθεῖσαν

ἀμοιβὴν καταβλητέαν εἰς

ἔκεινον ἢ ἔκεινους οἵτινες

ηθελον ἀνακαλύψει

καὶ καταδώσει εἰς τὰς ἀρ-

χαὶ τὸν πεντήκοντα πεντή-

κοντα χιλιάδας τὴν φό-

νον αὐτοῦ καὶ 2)

Αποφασίζομεν

Τὴν ὑπὲρ τὸν

ἀπὸ 4(9)36 ἀπόφασιν ἡμῶν

μόνον δοσὸν ἀφορά τὸ πο-

σὸν τὸ προκρυπούσεν διὰ τὴν

σύλληψιν, ἐξόντωσιν

καὶ κατάδοσιν τοῦ Ληστοῦ

τούτου.

Ο ύφουργός

ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ Κ.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΑΥΓΟΥΛΑ

Γιὰ πὲς στὸ χα

